

Slavnost Ježíše Krista Krále rok A (2023)

1. čtení – Ez 34,11-12.15-17

Budu soudit mezi ovcí a ovcí, moje stádo!

Čtení z knihy proroka Ezechiela

Tak praví Pán, Hospodin: „Hle, já sám vyhledám své stádo a ujmu se ho. Jako se pastýř stará o své stádo, když je mezi svými rozptýlenými ovciemi, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam se rozprchly v mlhavém a mračném čase. Já budu pást své stádo, já jim dám odpočinek – praví Pán, Hospodin. Budu hledat ztracené, zpět přivedu rozptýlené, obvážu zraněné, posílím slabé, budu střežit tučné a silné, pást je budu svědomitě. Co se pak týká vás, moje stádo – tak praví Pán, Hospodin – budu soudit mezi ovcí a ovcí, mezi berany a kozly.“

Žalm - 23,1-2a.2b-3.5.6

Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.

Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám,
dává mi prodlévat na svěžích pastvinách.

Vodí mě k vodám, kde si mohu odpočinout.
Občerstvuje mou duši,
vede mě po správných cestách
pro svoje jméno.

Prostíráš pro mě stůl
před zraky mých nepřátel,
hlavu mi mažeš olejem,
má číše přetéká.

Štěstí a přízeň mě provázejí
po všechny dny mého života,
přebývat smím v Hospodinově domě
na dlouhé, předlouhé časy.

Druhé čtení - 1 Kor 15,20-26a.28

Kristus odevzdá království Bohu Otci, aby byl Bůh všechno ve všem.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'anům.

Bratři! Kristus vstal z mrtvých, a to jako první z těch, kteří zesnuli. Protože smrt přišla skrze člověka, přijde skrze člověka také vzkříšení mrtvých. Jako totiž pro spojení s Adamem všichni propadli smrti, tak pro svoje spojení s Kristem všichni

budou povoláni k životu. Ale každý v tom pořadí, jaké mu patří: na prvním místě je Kristus, pak ti, kteří jsou Kristovi, až přijde. Potom nastane konec, až odevzdá své království Bohu a Otci a až zlomí (vládu) všech možných knížat, mocností a sil. On totiž musí kralovat, `dokud mu (Bůh) nepoloží všechny jeho nepřátele k nohám'. Jako poslední nepřítel pak bude zničena smrt. A až mu bude všechno podřízeno, tehdy se i sám Syn podřídí tomu, který mu všechno podřídlil, aby byl Bůh všechno ve všem.

Zpěv před evangeliem - Mk 11,10

Aleluja.

Požehnaný, který přichází ve jménu Páně, požehnané království našeho otce Davida, které přichází.

Evangelium - Mt 25,31-46

Posadí se na svůj slavný trůn a oddělí jedny od druhých.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé, posadí se na svůj slavný trůn a budou před něj shromážděny všechny národy. A oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů. Ovce postaví po své pravici, kozly po levici. Tu řekne král těm po své pravici: ‘Pojďte, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připravené od založení světa. Neboť jsem měl hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně.’ Spravedliví mu na to řeknou: ‘Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a dali jsme ti najíst, žíznivého, a dali jsme ti napít? Kdy jsme tě viděli na cestě, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme k tobě?’ Král jim odpoví: ‘Amen, pravím vám: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.’ Potom řekne i těm po levici: ‘Pryč ode mne, vy zlořečení, do věčného ohně, který je připraven pro d'ábla a jeho anděly. Neboť jsem měl hlad, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít; byl jsem na cestě, a neujali jste se mě, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě; byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.’ Tu mu na to řeknou také oni: ‘Pane, kdy jsme tě viděli hladového nebo žíznivého, na cestě nebo nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?’ On jim odpoví: ‘Amen, pravím vám: Cokoli jste neudělali pro jednoho z těchto nejposlednějších, ani pro mne jste neudělali.’ A půjdou do věčného trápení, spravedliví však do věčného života.“

Homilie

Král králů.

Může se zdát divné nebo fanatické v dnešním světě vyhlašovat, že Ježíš je Král králů a Pán pánů. Vždyť to vypadá tak, že křesťanství bude zanedlouho převálcováno genderovou ideologií, islámským kalifátem a formalismem samotných křesťanů. Když se však podíváme do nedávných dějin, tak vidíme v minulém století třídní boj, dvě světové války, fašismus a socialismus... Všechno je pryč, za námi, ale Církev je stále zde, jako maják stojí na skále a vždy ohlašuje stejné pravdy o hříchu a vykoupení. Jen s tím formalismem si nějak nevíme rady...

Jaké poselství tedy obsahuje svátek Ježíše Krista Krále, ne-li nostalgické vyjádření nenaplněné touhy, aby si ten „náš král“ podmanil všechny ostatní vládce a aby nám bylo dobré, zatímco ostatní se mají zle? Jedná žena bojovala se svým strachem. Hledala v Písmu svatém myšlenky, které jí říkaly, že se nemá bát, že je milovaná, chráněná, důležitá... A když ji někdy strach přemohl, tak se k těm myšlenkám vracela, ve víře je vyslovovala a před mocí Božího slova strach musel ustoupit... V jedné písni je to vyjádřeno slovy: „Vyvyšuji tebe nad tímto dnem...“

Tak i naše víra, že Ježíš je Král, opravdový a jediný vládce všehomíru, má být projevem duchovního boje. Svět nám nabízí jiný pohled, noviny sestavují žebříčky nejmocnějších, ale my při pohledu na ně vyznáváme a vyhlašujeme: „Nad tím vším je Ježíš Kristus.“ Vyvyšujeme Ježíše, vyvyšujeme svého Boha nad každou jinou moc a sílu. Ne tak, že bychom my sami něco přidávali jeho velikosti a za každou cenu jej protlačovali na první místo. Pouze konstatujeme fakt, který je pravdou víry: „Proto ho (Ježíše) také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš

Kristus je Pán“ (Flp 2,9-11). Dnešní svátek je vyznáním naší víry. A naděje, která neklame - Bůh jednou přijde ve slávě a bude soudit živé i mrtvé. Žijeme v naději, že si nás postaví po své pravé straně.

Z mnoha rozhovorů vím, že optimistické očekávání posledního soudu (které můžete vnímat v předchozí větě) je pro mnohé křesťany projevem troufalosti a nedostatku pokory. Z celého srdce s nimi nesouhlasím. Pro mě je to vyjádřením důvěry v Boží lásku a milosrdenství. Protože pokud jsem potkal Ježíše, pokud jsem mu svěřil svůj život, pokud denně zakouším jeho milosrdenství, pokud se s ním velmi často setkávám ve svátostech, v Písmu svatém, ve společenství církve, tak čeho se bojím? Přece sestra Faustýna ve svém *Deníčku* zmiňuje Ježíšova slova, že každému, i nejhoršímu hříšníkovi, dává ve chvíli smrti poznat svou nesmírnou lásku. Nemodlíme se za dobrou odpověď na posledním Kristově soudu? Tak proč se bojím? Proč proti svému strachu nebojuji Ježíšovými přislíbeními? Chtělo by zavolat zvláště dnes o slavnosti Ježíše Krista Krále: „Vyvyšuji tebe, Pane, nad svým strachem...“

Všichni chceme být šťastní. Dnešní svátek nám nabízí recept, velmi přesný návod, se stoprocentní zárukou, jak dokonalého štěstí dosáhneme. Nikoli peníze, nikoli majetky, nikoli úspěchy, ale služba Ježíšovi a s Ježíšem. Nebojme se, bratři a sestry, jen žijme láskou a předávejme ji dál, abychom uslyšeli u soudu „pojd' do radostí svého Pána“. Amen.